

Előfizetési árak:

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hóra 1 " — "
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség:
Széchenyi-utca 1762. sz.

Kiadóhivatal:
Széchenyi-utca 1761. sz.

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.

Hogy őszintén szóljunk.

(T.) Ne henczegjenek a nemzetiek a katolikusokkal; ne azonosítsák a katolikus közönséget a katolikus papokkal és ultramontán mágnásokkal; ne akarják a katolikus közönségre ráfogni, hogy az vallási ag fanatikus, a civilizációban elmaradott, a pap imádásban bigott és buta. Ne akarják a kat. közönséget úgy tüntetni föl, mint amely mindenre igent mond és mindent szentesít, a mit a papi lapok irnak, vagy amit a főpapok a főrendiházban, az alapság a vidéken beszélgetnek. Ne akarják elhíttetni a világgal és kiváltképpen ne ámitsák magukat, hogy a kath. közönség az ő papságáért, vagy az ultramontán mágnás kotteriájáért rajong és ezeket az elkeresztelési, meg házassági kérdéseket, melyek, a mint szőnyegre vannak hozva, s a mint Kossuth Lajos is megjegyzi, merőben polgári és közigazgatási ügyek, vallási kérdéseknek tekintse, miután, hogy az ultramontán lapok, papok és ultramontán mágnások, hogy a közönséget fanatizálhassák, vallásiaknak akarnák feltüntetni.

Ne akarják a „nemzetiek“ a kath. közönséget az ő nemzetiségéből kivetkőztetni és úgy tüntetni föl, mintha az valóban nem magyar, hanem „sováb“ volna, mint azt oly helyeken hiszik, a hol a katolikusok mind svábok, s a kath. papot „sováb papnak“, a ref. papot magyar papnak nevezik. Hogy fel kell világosítani az embereket: „Ne hiszjék, hogy a kath. mind sváb. Olyan szabad-elvű magyar ember a katolikus nagy többsége, mint akár a református, sőt a magyarság többsége katolikus. De ha az állna, a mit az ultramontán sajtó a katolikus közönségről hirdet, hogy az, a civilizáció követelményei elé a vallási fanatizmus nehézségeit gördíti, s az egész művelt világ felfogásával szembe állva, magát a papok érdekében, a papok uszályát hordó eszközzé alacsonyítja, akkor csakugyan igazsága volna ama föltevésnek, hogy a katolikusok nem magyarok. Magyar ősöktől származott unokát nem lehet járomba fogni!

Sőt többet mondunk! Papságával egy vallásfelekezett sincs úgy jól lakva, mint a magyar katolikus közönség. Ez tudja, ez látja, ez érzi legjobban azt a rettentő igazságtalanságot, hogy míg a főpapság a papi javak rengetegében kéjelegve dőzsöl és a vallási czélokra hagyományozott iszonyu kincset saját hatalma terjesztésére használja, az állam tehát a hazával szemben; — hogy míg vagyoni befolyásánál fogva a szabadelvűséget terrorizálja s a választásokat engedményektől teszi függővé, éppen, mint a koronás királyok, vagy trónkövetelők támogatását az előtt, honnan gazdagsága nagy része datálódik, — addig a nép a

stólák és párbérek fizetésének nagy adója alatt nyög, de a mely adót bezzeg nem emlegetnek az ultramontán lapok. Nem emlegetik, hogy a legkegyetlenebb adóvégrehajtó az egyházi, a ki még a párnát is kihuzza a hátralékos feje alól: Mivel hogy a papnak is élnie kell!

Nagyon természetesen, hogy élnie kell. De hát azokból a milliókból és milliókból, melyet a kath. főpapság, az ország egy tizedrészét birva az óriási birtokokból bevesz, aránylagosan felosztva, nem tudna az egész kath. papság bőségesen megélni? Szükséges az, hogy néhány főpap duslakodása miatt a kath. szegénység százezreinek szájából legyen kivéve a falat kenyér. A szegény bérés sovány komenciójának egy jó része is a telhetetlen papzsákba vándoroljon? Hogy a keresztelést, temetést, sat. ne végezze addig a pap, míg az a szegény nyomorult ember föl nem kajtatja és le nem fizeti azt a verejtékes vallási adót?

Hát azt hiszi a nemzetiek sajtója, hogy a kath. közönség mindezt nem tudja, érzi? Hogy nem a kath. közönség ohajtaná legjobban, hogy a kath. papi vagyonok ne pusztán a főpapság uraságának félelmetessé tételére, hanem az egész kath. papság fizetésére fordítván, ne a szegény népnek kelljen a főpapok duslakodásáért bőtölöni, ne a szegény népnek kelljen a főpapok helyet fizetni.

Hát ne henczegjenek a nemzetiek a kath. közönség ama szörnyűséges rokonszenvével, melylyel a dussgazdag papok és dussgazdag ultramontánok uszályát hordani és érdekeit támogatni kész. Csak egy merész kormány kell, mely e kérdéseket bolygatni meri és megmozdul a föld az egész ultramontán frekrenzia alatt!

— **Arománok.** A torontáli románok kimondták, hogy a nagyszabesi gyűlés megtartásának és az oonan remélt vívmányoknak semmi szükségét nem látják; helyzetükkel ők meg vannak elégedv., küldöttet nem választanak és Rónay Jenő főpánnak, Torontálmegye vezetőjének hazafias bizalmat szavaznak. — Egy románai lap kijelenti, hogy egy komoly politikus sem megy át a gyűlésre. — A Romanuli mely szintén Bukaresben készül, a következő birrrel lepi meg a világot: Biztos forrásból tudjuk, hogy Dél-Franciaországból egy számos aláírás-al ellátott iratot terjesztettek fel Carnot francia köztársasági elnökhöz, a melyben azért esedeznek, hogy járjon közben Ferencz József, Ausztria császárnál és Magyarországnál királynál és kérje meg, hogy a bérczekentuli elítélt és vád alá helyezett románokkal mérsékeltbben bánják el. Hasonló mozgalom indult meg Spanyolországban is. Dél-Afrikában pedig mozgalom indult meg, melynek czélja Oroszországot, ha lehet, diplomáciai uton, ha másképp nem megy, háborúval rákényszeríteni, hogy Besszarábiát Romániának adja vissza. Az erre vonatkozó lépéseket egyesítik Carnot elnök és a spanyol régens-királynő akciójával. Fides penes Romanulu.

— **Belföldi hírek.** (Urban Géza osztálytanácsos) a pénzügyminiszteriumban miniszteri tanácsossá nevezett ki. — (Pável Román püspök) most is 29.000 forinttal gyarapította a lelkészei számára általa már régebben alapított segély-alapot, mely most már négyszáznolcvanezer forintot tesz ki. — (A „Nemzet“) erős hangon felel a „Budapesti Hírlap“ mai cikkére, melyben a katonai hatóságoknak a magyar hatóságokkal ujjobban is németül folytatott levelezése miatt igazat ad abban a nevezett hírlapnak, hogy a Bauernek a delegációban adott felelete és rendelete után a német nyelven való levelezés valóban nem megengedhető dolog, de remélhetőleg Bauer majd orvosolni is fogja e visszasságot. Ellenben a „Budapesti Hírlap“nak azon eljárását, melylyel Weker élteti a német nyelvnek a miniszterelnöki főbb tisztviselők részéről leendő elsajátításra vonatkozó már megzafolt rendelettel hazug koholmányokat, rágalomokat bélyegezi mindenaddig, míg a „Budapesti Hírlap“ be nem bizonyítja ma ismét állítását. — (Kunhegyes) rendezett tanácsu város nagyközség lett. A régi hat kun város: Karczag, Kisujszálás, Turkeve, Kunh-gyes, Madaras, Kun-Sent-Márton — Madaras kivételével eddig mind rendezett tanácsu város volt. Madaras példáját követte legközelebb Kunhegyes.

— **Külföldi hírek.** (A Sues-csatorna társaság) igazgatótanácsa Lesseps Ferdinándot újra megválasztotta elnök-vé. — (A kolerá.) Mekkai jelentések szerint a múlt héten ott 4079 kolerahalálet fordult elő. Az előző héten — mint egy távirat jelenti — 3646 ember halt meg ott kolerában. — (A turin i) Gazetta del Popolo jelenti Monacoból, hogy ott és Monte-Carlóban a nép akta házakban több koleragyanus hirtelen halálet történt. — (A belgrádi) szkupstinában benyújtották és felolvasták a vádindítványt az Avakumovics kabinetje ellen; a külföld legtöbb diplomáciai képviselője is ott volt. — (Orosz kereskedői körök) ujabb időben attól tartanak, hogy a Németországgal való kereskedelmi szerződési tárgyalások megakadnak; — (S u w a l o w) berlini orosz nagykövet tegnap ott közölte, hogy az orosz trónörökös e hónap 11-én Pétervárra menet, látogatást óhajt tenni a császárnál és a császárnénál. — (A német katonai javaslata) tárgyalását megkezdték. A reform kötségeinek egyik fedezete lesz a tőzsdeadó emelése is.

Gróf Dégenfeld József főispán jubileuma.

Debreczen, július 10.

Tegnap folytak gróf Dégenfeld-Schomberg József főispáni működésének jubiláris ünneplései. Azon alkalomból, hogy a kiváló főtitviselő elérte hivatalba lépésének tizedik évfordulóját, a megye s a város közönsége örömmel ragadta meg az alkalmat arra nézve, hogy ragaszkodásának kifejezést adjon. Ez meg is történt, mert az egyszerű, de lelkes ünneplésnek sok bensőségteljes, sok becses momentuma volt s az ünneplés, a dicsőítés e symphoniájában mélabusakkordként hangzott el az az érző és kegyeletes szívre valló megemlékezés, a melyet a nemes gróf — a város közönsége előtt — elhunyt és folyton gyászolt hitvesének szentelt. Legyen vigasza az a szeretet, melynek tegnap is annyi szép jelét láthatta főispánunk!

Iroda és fiktár: Bolyváros, Kólosstor.
utca 35. sz. a.

EN

100 leg-

A két törvényhatóság tisztelgése, a kedves ötletből származott emlék-albumok, az itt még alig látott népségű, 550—600 teritékű bankett, az összes középületeken és számos magánházon lengő zászlók, a sok üdvözlő levél és távirat — ezek között a Hieronymi belügyminiszteré is — de általában az egész jubiláris ünnepély (hozzá véve még a Felség részéről jutott kitüntetés) jelét képezte annak, mily szeretett, mily népszerű s úgy fennt, mint alant mennyire becsült egyén gróf Dégenfeld főispán.

Ki a megyében annyi széthúzó elemet consolidált, kinek befolyásával a megye és város oly példás tisztikart nyert s kinek a megye és város közigazgatásának élén eltöltött érdemteljes tiz évi működése csupa haladást, csupa fejlődést jelent, az valóban megérdemelte a tisztelet és rokonszenv nyilvánulásait. Legyen ő még sokáig a mi szeretett és tisztelt főispánunk s töltsé be egész lelkét Hajdumegye és Debreczen felvirágzásának vágya és célja!

A jubiláris nap eseményeire vonatkozó tudósításaink itt következnek:

A vármegye-házán.

Élénk, mozgalmos képe volt a megyeházának már 9 órakor. — Gyülekeztek a törvényhatóság ünnepelő bizottsági tagjai, — napsütött egészséges arcú, jó falusi alakok a hajduságról, régi szabolcsi részekből csoportokba verődve dícsérték a főispán jeles tulajdonságait és jövődeltek természet kílászásokat, — közbe-közbe megakadt a szemök egy-egy diszmagyaron.

Tiz órára pontosan együtt volt az egész tekintetes vármegye, — valóban nagyon kevesen maradtak otthon a bizottsági tagok közül. Zsufolyva a nagy terem.

Rásó Gyula kir. tan. alispán rövid beszédben előterjeszti a mai összegyülekezés célját, — mikor a gróf Dégenfeld József nevet említi, — harsány éljenzés tört ki a jelen levők ajkain. — A megyei tisztikar — mondá az alispán — noha a tervezett diszközgyűlés a főispán határozott kívánságára elmaradt, — akként igyekezett rendezni a 10 éves jubileumot, hogy ebben alkalma legyen részt venni a vármegye minden lakosának. — Javasolta, hogy öt tagú küldöttség kérje meg a főispánt a terembe jövetelre. E küldöttség tagjai legyenek Fekete Sándor főjegyző vezetése alatt Szöllőssy János, Ferenczy Elek, Csapó István és G. Tóth Mihály. (Helyeslés)

Néhány percz múlva a terembe lépett gróf Dégenfeld József főispán diszmagyarban, mellén a Szent István rend kis keresztjével. — Perczekig tartott a lelkes, viharos éljenzés, melynek lecsillapultával

Rásó Gyula kir. tan. alispán

következőleg üdvözölte:

„Méltóságos Gróf! Tisztelve Szeretett Főispán Ur! A mai nappal jár le 10 éve annak, hogy Méltóságod mint Hajdúvármegye Főispánja ő Felsége a magyar király hűségére, az ország törvényeire ezen gyűlésteremben a hivatalos esküt letette.

Tiz év az ember élete felett hamar elszáll, de hogy bárki is ugyanezen törvényhatóság főispáni székében átélhesse, azok két tényező szükséges, egyik a királyi kormány előlegezett bizalmának állandó megtartása, a másik a vármegye közönségének folytonosan fokozódó tisztelete és szeretete.

Méltóságodnak őseiről öröklött erélyessége, kitartó buzgalommal szerzett tapasztalatai s emberbaráti szeretete e két tényezőt biztosította magának, úgy hogy Méltóságod kiváló érdemeinek méltatása az egyik tényező a kir. kormány útján a trón zsámolyáról is ellett jutatva s ennek következtében ő Felsége legkegyelmesebb urunk és királyunk a legközelebbi napokban a közszolgálat terén szerzett érdemei elismerésül a szt. István rend kis keresztjével tüntette ki. (Éljenzés)

A másik tényező a törv. hatóság nevében mi a vármegye lakosainak itt teljes számban

egybegyűlt képviselői ez ünnepélyes alkalommal nyilatkozunk s biztosítjuk Méltóságodat a megye közönségének állandó tiszteletéről s Méltóságod érdemei elismerésül a méltóságod iránti tisztelet keblünkben maradandólag van bevésve. (Éljenzés.)

A Méltóságod feenhatósága alá helyezett vármegyei tisztikar képviselőiben teljes bizalommal fordulok Méltóságodhoz s hála érzettel köszönöm meg tisztársaim nevében is a hivatalos téren velünk szemben tanusított jóindulatát s a társadalmi téren velünk szemben gyakorolt ember szeretetét, Méltóságos Főispán ur! mi hivatalos működésünk közben jövőben sem kérünk elnézést, de kérjük méltóságodnak bölcs tanács adását; továbbra is kérjük velünk szemben ez ideig is tanusított jóakarátát és barátságát s engedje Méltóságod, hogy e mai nap emlékére a tisztikar részéről egy emléktárgyat nyujtsak át.

Itt be kell vallanom, hogy mi a tisztikar tagjai az emléktárgy megválasztásánál, nem voltunk mentek az emberi gyarlóságból eredő önzéstől, mert azt akartuk elérni, hogy mi, kik méltóságodat annyira tiszteljük, méltóságodtól többé el ne váljunk, hanem legalább jelképezve mindig közelében maradjunk s ezért emlékül ez emléktárgyat választottuk a melyben a mai napon a vármegye szolgálatában álló mindenik tisztviselő bennfoglaltatik.

Az album czimlapjára a vármegyénk és városaink ősi czimereit rakattuk fel, de ezt is önzésből tettük és pedig azért, hogy majdan ha méltóságod egykor e megézt elhagyja s ez albumra tekint megemlékezzék e vármegye közönségéről s ennek méltóságodhoz szeretettel ragaszkodó lakosairól. Fogadja méltóságod ez emléktárgyat oly jó indulattal, mint a mily örömmel mi adjuk. (Éljenzés). Most a vármegye közönségének itt egybegyűlt képviselőivel kérem a mindenható Istent, hogy méltóságodat az emberi élet legvégső határáig éltesse!

Az alispán nylólag ajánlja a tisztikar és a megye közönségét a kegyes jó indulatába.

Hosszan tartó éljenzés követte az alispánnak meleg érzéssel elmondott beszédét, melyre a főispán meghatva válaszolt, éljenzéstől többször félbeszakítottatván.

Hálásan fogadja a vármegye tisztikarának és bizottsági tagjainak szives üdvözlését s igen szépen köszöni neki annyira szép emléket, mely előtte mindig kedves lesz, mert késő vénységében is, ha ugyan késő vénséget érhet, — emlékeztetni fogja őt azokra, akik neki mindig hűséges muokatórsai voltak.

Tiz esztendő — ugymond, nem hosszú idő, de nagyon elég volt ahoz, hogy ő, akit idegenből állított a király a vármegye élére, itt teljesen meghonosodjék s úgy érezze magát, mint igazi törzökös fia e vármegyének. (Éljenzés.) E tiz év alatt sok változást lehet tapasztalni. Egyik az, hogy ha végig nézünk a vármegye jelenlegi tisztikarán, — látjuk, hogy tagjai legnagyobb részt ez idő alatt foglaltak hivatalt, kevés kivétellel azóta jutottak jelenlegi állásukba. Ő tehát kiváló részt kíván a tisztikarnak jelen alakjában való összeállításából s nagy örömet találja abban, hogy sikerült neki ilyen színvonalon álló tisztikart összeállítani.

Tiz évi működése alatt tévedhetett, — mert hiszen tévedni emberi dolog, — de bátran állíthatja, hogy működésében mindig a közérdeket, a vármegye érdekeit igyekezett szem előtt tartani. (Éljenzés.)

Törekedett arra is, hogy a vármegye széthúzó, különböző elemeit egymáshoz közelebb hozza, egymással szorosabbra fűzze össze, — a megye közönsége itéletére bizza, hogy ez neki mennyire sikerült.

Azt nem tudhatja, meddig lesz ő a vármegye igazgatóságának élén, — de legyenek meggyőződve, hogy jövőben is a vármegye valódi

javáért, boldogulásáért fog küzdeni. (Éljenzés.) De ha majd ez a kötelék megszakad is, azt az előzékenységet, szívélyeséget, rokonszenvet, melylyel itt környékezték, soha nem fogja elfelejteni s tőle telhetőleg igyekezni fog azután is meghálálni. Fogadják szívből jövő hálás köszönetét. Tartsák meg őt jóindulatában. — (Szünni nem akaró éljenzés.)

A főispán megtekintette a fényes kiállítású emlékalbumot, melynek szépsége nagyon megnyerte a tetszését. Majd a közönség viharos éljenzése mellett visszavonult lakoztályába.

Szoboszló város diszpolgári oklevele.

Pár percz múlva H. Szoboszló város 28 tagú tekintélyes küldöttségét fogadta a főispán. E küldöttség, melyet Thury Albert polgármester vezetett s melyben képviselve volt Szoboszló város közönségének minden osztálya párt és felekezeti különbség nélkül, — Szoboszló város diszpolgári oklevelét hozta a főispánnak.

A küldöttség szónoka Thury Albert előadta, hogy Szoboszló város közgyűlése megemlékezvén ő Méltóságának Szoboszló város iránt 10 év alatt sokszor és sokféleképen tanusított jóindulatáról, egyező akarratt elhatározta, hogy e jubiláris napon ő is kifejezi a maga elismerését, háláját. Szoboszló város polgárai mást, mint szeretetet nem adhatnak, s e szeretet szerény j-léül vála-ztották meg városuk diszpolgárává ő Méltóságát, akinek egyik őse szoboszlói volt. Tizenöt ezer szoboszlói ember szives jó kívánságával együtt fogadja kedvesen szeretetöknek e szerény jelét s tartsa meg Szoboszló: továbbra is kegyes jóindulatában.

A főispán erre körülbelől így válaszolt:

„Nagyon nagy köszönettel veszem e szép megtiszteltetést, melyet városuk diszpolgárrá történt választásom által irántam tanusított. Önök jól tudják, hogy én Szoboszló városához, melyből — mint igen tisztelt vezetőjük is megjegyezte — egyik ősem származott, mindig különösebben vonzódtam. Kétszeres kötelességemnek ösmerem ezután jóindulattal lenni e város iránt. Szoboszlói a ty á m fia i tartanak meg továbbra is rokonszenvükben, forduljanak mindig teljes bizalommal hozám, most már polgártársukhoz. Kérem tolmácsolják otthon az én igazán szívből eredő köszönetemet. (Éljenzés.)“

A főispán a küldöttség tagjaival barátságosan beszélgetett, mialatt tréfásan jegyezte meg, hogy:

— Most már Kossuthnak is polgártársa vagyok.

— Meg Wekerlének is, — tette hozzá egyik szoboszlói deputatus.

Azután a küldöttség elbucszott a főispántól, aki mindegyik taggal kezét fogott.

A városházán.

A mai nap örömet hirdetni a város színeit viselő lobogót vonták fel a városháza árboczára. Lobogót tüztek a város többi középületeire és a vármegyeházára is, sőt számos magánépületen is vigan lengett a trikolor.

Az ünnepelt főispánért lakására öt tagú küldöttség ment a városházáról a város ötös és kettős fogatán. A küldöttség tagjai voltak Vértessy István főjegyző, Abraham László t. főjegyző, Körner Adolf tanácsnok, Horvát István és Kertész János törvh. bizottsági tagok.

A városháza gyűlés terme ezalatt csakhamar megtelt közönséggel, még a karzat is tele volt érdeklődőkkel, köztük számos nő. Az egyszerű fekete öltönyt sűrűn tarkította a szingyrag magyar diszruha. A tanács legtöbb tagja, a jegyzői kar is pompás diszmagyarban jelent meg.

A főispán megérkezvén, kísérve a debreczeni és hajdumegyei küldöttségek tagjaitól, viharos éljenzés fogadta, mely újra meg újra kitört.

Pár percz múlva Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ifjui hévvel üdvözölte a főispánt.

Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester beszéde.

„Méltóságos Gróf! Szeretett Főispán ur!
Ma 10 éve annak, hogy Méltóságod, mint Hajdumegye és Debreczen szabad királyi város főispánja nemes elhatározással, sok jóakarral, munkakedvvel jött közénk, hogy a kormányzatára bizott vármegyének és Debreczen városnak jólétét előmozdítsa.

Azok, kik akkor jelen voltunk, midőn ünnepélyes beiktatása tartatott, élénken emlékezünk szavaira és tett ígéreteire s nyugodtan elmondhatjuk Méltóságod, hogy a 10 év leforgása alatt nehéz feladatának híven megfelelt, ígéretét beváltotta. (Lelkes éljenzés!)

Mi tisztviselők, Méltóságodnak munkatársai, a kik hozzá legközelebb állottunk, mi tudhatjuk azt legjobban, mi tehetünk és teszünk is arról tanubizonyságot, de tanúságot tehet arról az elfogulatlan közönség is.

Jól tudjuk, hogy Méltóságod nem barátja a zajos ünnepegeknek, külsőségeknek; épen ezért azokat kerülni kívánjuk. Azonban miként a testvér törvényhatóság tisztikara, nem mellőzhetjük azt, hogy Méltóságodnak tapintatos eljárásáért, évről évre fokozott tevékenységéért, eredményes munkáságáért, melyeket, mint főispán hivataloskodása és a társadalom terén 10 év leforgása alatt a város érdekében tanusítani méltóztatott és a városi tisztikar iránt való humánus bánásmódjáért, a mi elismerésünket, nagyrabecsülésünket, tiszteletünket ki ne fejezzük. -- Nem bizálgunk Méltóságodnak, mert ahhoz nem vagyunk szokva és Méltóságod sem óhajtana, — de az érdemeket elismerő méltánylás kötelesség, önmegbecsülés. (Ugy van!) Miképen felelt meg feladatának, nemes állásának Méltóságod, kiválólag szép bizonyítványát adá arra nézve az, hogy a legjobb legalkotmányosabb fejedelem, szeretett koronás királyunk, Ő Felsége Méltóságodnak mint Hajdumegye és Debreczen szabad királyi város főispánjának, a téren szerzett érdemei elismerésül a Szent István rend kiskeresztjét adományozta. A tisztelet, bíralom és szeretet hangján üdvözlöm Méltóságodat Debreczen város tisztikara, a törvényhatósági bizottság nevében és a mint a hangulatot ismerem, politikai párt- és vallás különbség nélkül az egész közönség nevében is. (Ugy van! Eljen!)

Midőn mi magunkat és a várost Méltóságod gondjaiba és jóindulatába ajánlom, egyszersmind kérem a gondviselést, hogy Méltóságodat hazánknak városunknak boldogítására, kedves, szeretett gyermekeinek örömeire, boldogságban sokáig éltesse, nemes törekvéseinek dus sikert eredményezzen!

(Hosszantartó éljenzés!)

A lelkes éljenzés lecsillapodtával a főispán következőleg válaszolt:

„Nagyságos Polgármester Ur!

Tisztelt Közönsége Debreczen Szabad Királyi Városának!

A legnagyobb köszönettel és a legnagyobb hálával veszem azon megtiszteltetést, a melyben engem részesíteni méltóztatnak, midőn hivataloskodásom tizedik évfordulati ünnepélyén ilyen szép számmal méltóztatnak, ha szabad azt mondanom, tiszteletemre (Eljen!) összegyűlni.

Tíz éve vagyok önök között Uraim! ez lehet, hosszú és lehet rövid idő. A mi szeretett általam is igen szeretett városunk igen sokat fejlődött, gyarapodott, sok közhasznú intézménnyel gazdagodott ezen idő alatt. Távol legyen tőlem, hogy ezen fejlődést, gyarapodást magamnak tulajdonítsam. A korszaklelem kívül érdeme ez az ügynek vezetésével megbízott tisztikarnak és ennek élén a polgármester urnak. Azonban, úgy gondolom, hogy ha azt állítom, hogy ezen általam is szeretett város fejlődését nem hogy valaha akadályoztam volna, de mindenkor előmozdítani igyekeztem és óhajtottam minden tekintetben a város jólétét szem előtt tartani csekély erőmtől kitelhetőleg, úgy gondolom: ezt szerénytelenség nélkül elmondhatom.

Ezen lefolyt 10 esztendő az általam is szeretett Debreczen városa fejlődésére nézve határozottan kedvezőnek mondható. Nem úgy áll a dolog egészen én rá nézve. Igaz, hogy tíz év egy város életében alig számot tevő idő, de egy ember életében igen is. Ez előtt 10 évvel, mint fiatal ember jöttem ide, virágzó családdal, most itt álok megöszülve, fiatal erőtmet, a munkában birt rugékonyságot elveszítve, elveszítve szerető, segítő társamat, ki a magán életben igazán hű segítőt volt mindig. Most már az ő emléke Debreczennek czeplédeczei temetőjében egy siremlékhez van kötve, ez a siremlék azonban csak közelebb hozta Debreczen város közönségéhez az én szívemet.

A meddig alkalmam lesz a jelen tisztikarnak és törvényhatóságnak élén állhatni, legyenek meggyőződve, hogy működésemet nem fogom másra irányozni, mint a városnak jól fel fogott érdekeire. (Eljen!) Sőt nemcsak addig, de azután is.

Méltóztatassanak megengedni, hogy még egyszer megköszönjem, úgy a városi tisztikarnak, mint a debreczeni közönségnek irántam ez alkalommal kifejezett jókívánatait. Most azért a Nagyságos Polgármester Ur, Debreczen tisztikara és törvényhatósága, úgy a város egész közönségének szívéllyességébe, jó indulatába és rokonszenvébe ajánlom magamat.

(Szünni nem akaró lelkes éljenzés!)

Majd a polgármester rövid beszéd kíséretében átadta a városi tisztikar arcképeit tartalmazó albumot, melyben sokáig gyönyörködött a főispán.

— Biztosítom Méltóságodat, mondá a polgármester, hogy ezek ellen soba nem lesz panasza!

— Ez arcképek ellen, vagy azok ellen, akiket ábrázolnak? kérdezte mosolyogva a főispán.

Ugyanazon küldöttség visszakísérte a főispánt a megyeházára s ezzel a jubileum első része véget ért.

Bankett a Bikában.

A főispán tiszteletére délután 2 órakor az Arany Biká szálloda nagytermében rendezett 500 terítékű fényes bankett összehozta a főispán kormányzata alatt álló két törvényhatóság egész értelmiségét. Magas és közép rangú államhivatalnokok, törzstisztek és tisztek közönségétől és m. kir. honvédségtől rendjeikkel, lelkészek, tanárok, gazdag földbirtokosok, kis gazdálkodók, ügyvédek, orvosok, vármegyei és városi tisztviselők ülték körül a hosszú fehér asztalokat. A függetlenségi és a nemzeti párt vezérei, oszlopos tagjai épen úgy eljöttek a bankettre, mint a legkipróbáltabb kormány pártiak. Az ebédén uralkodott lelkes hangulatot és a főispán környező általános tiszteletet, szeretetet mi sem fejezi ki hitebben, mint az a talpraesett cikornyátlan toaszt, melylyel Kertész János, a debreczeni függetlenségi párt érdemes elnöke a debreczeni polgárság nevében (ő pedig csakugyan illetékes arra, hogy a polgárság nevében szólhasson) őszinte melegséggel köszöntette fel gróf Dégenfeld József főispánt. A páholyokat elegáns hölgy közönség foglalta el; egy páholyból nézte az illusztris nagy társaság lakomáját Zilahi Gyula, a nemzeti színház művésze is, ami egykori becézett Zsülnök, az ő szép kis feleségével együtt. Ebéd alatt többen felkeresték a művészkörutban utazó boldog ifjú párt.

Az ünnepelt főispán mellett, akit beléptekor zajosan éljenezve és állva üdvözölt a társaság, jobb felől Simonffy Imre és Puky Gyula, bal felől Rásó Gyula és Reviczky tábornok ülték.

A gazdag étlap következő volt:
Fehér csiga és barna leves.
Hideg fogas és tok, mártással
Nyárson sült.
Borju szelet.
Zöld paszuly és tökkáposztával.

Ma'acz sült káposztával.
Liba sült sa átával.
Crém.
Rizs felfújt.
Fagyalt.
Giardinettó.
Kávé.

Borok:
Érmelléki óbor.
Bakar.
Egri vörös
Szamorodni.
Savanyu vizek.

Az első felköszöntőt a harmadik fogásnál gróf Dégenfeld József főispán mondotta a legelső magyar emberre, a legjobb legalkotmányosabb uralkodóra, a királyra.

A felköszöntőt állva hallgatta a társaság. A többi felköszöntő kettőnek kivételével, melyet a főispán Debreczen városra és Hajdumegyére, Kovács Lajos pedig a főispán volt nevelőjére Jó Istvánra mondott, — mind a főispán egészségére hangzott el, — de azok közül a zaj zsidongás miatt igen keveset lehetett jól hallani.

A királyra mondott felköszöntő után Fekete Sándor megyei főjegyző Hajdumegye, — Veressy István város főjegyző Debreczen sz. kir. város részéről viharos tetszés mellett köszöntötte fel a főispánt.

Ezután ismét gróf Dégenfeld József állott fel s a következő szép pohár köszöntőt mondotta: *)

Tisztelt Uraim!

„Azon két törvényhatóság, a melynek 10 évvel ezelőtt élére állítottam, úgy mint Hajdumegye és Debreczen szabad királyi város törvényhatósága mind a kettő megérdemelné, hogy külön külön emlékezzem meg rólok. Azonban úgy vagyok ezen két törvényhatósággal, mint az anya két iker gyermekével: mindakettő egyformán szívéhez van nőve, a kettő között semmi tekintetben nem tud különbséget tenni. Így vagyok én ezen két törvényhatósággal, én sem tudom egyiket a másik elébe helyezni.

Azért is egytörmém emelem poharamat Hajdumegye és Debreczen sz. kir. város törvényhatóságáért, ugyszintén azoknak közönségéért, kívánván ezen két törvényhatóság minden polgárának előmenetelt és boldogulást és kívánva, hogy ezen két törvényhatóság fejlődjék, — gyarapodjék és mint az igazi egység s hazafiság góczpontja továbbra is mindenkor személfénye maradjon a hazának! Eljen Debreczen és Hajdumegye közönsége!”

Majd Puky Gyula kir. táblai elnök mondotta a következő, figyelmmel hallgatott szép beszédet:

„Két évtizeddel ezelőtt egy nagy probléma foglalkoztatta az országot: a közigazgatás és az igazságszolgáltatás egymástól elválasztása. Emlékeztünk mindannyian arra a csatározásra, mely a dolog létesítésénél támadt. S az ige teszté lön és a közös törzsből két erőteljes ág sarjadzott ki, létrejött a közigazgatás és az igazságszolgáltatás együttes működése. Azonban az írott törvényeknél erősebbek a természet törvényei és az valósult meg jelenleg is, mert a természet törvénye az elméletet mai nap halomra döntötte. Ime visszatértünk ma ismét a régi állapotokhoz, mert a közigazgatásnak és az igazságszolgáltatásnak két eleme egy közös gyűlésre ültenek össze a teremben, hogy egy férfi felett ítéletet tartsanak, ki azzal van vádolva, hogy megvesztegette bírát, azokat a bírakat, a kik ma hivatalosan lesznek ítéletet mondani felettek, megvesztegette mondom az által, hogy maga felé hódította itt minden bírónak szívét szeretetét és ragaszkodását.

Imé itt ül közöttünk a vádlott és a bíróság koszorut helyez homlokára. És én, a ki

A szöveg szerint közölt beszédek Szücs Béla végzett hittanhallgató gyorsírta lapunk számára. Rv. v.

26 év óta gyakorlom magamat az igazságszolgáltatás terén azt mondom, hogy ennél igazságosabb ítéletet, a melyet ma mondott ki ezen gyűlés, még nem mondottak. Ő teljesen meg érdemli ezen ítéletet. Mert nem azé a pályabér, a ki pályafutásában a láthatár magaslatán csilámló fény felé törekszik egyedül maga magáért, hanem azé, a ki közöttünk és így előttünk jár s így mutatja meg, hogy miként kell teljesíteni a kötelességeket, a közhivatás, az egyház és a haza iránti.

Hogy mi volt Gróf Dégenfeld József Hajdumezyének és Debreczen városának azt én nem is kísérlem feltüntetni, hangosabban zengnek a köztiszteletnek és ragaszkodásnak nyilvánulásai, melyeknek most tanui vagyunk. Engedjék meg azért nekem, ki ezen tiszteletadásban teljes szívemből akarok részt venni, hogy poharat emeljek a magam és a két törvényhatóság területén működő birói kar nevében is arra a férfinak, a ki azt a zászlót nem hagyta el soha, mely alá esküdtött sem a szenvedés szomorú, sem a győzelem diadalmos hangjai alatt sem, kiben az ókori bölcs, ki lámpással keresett embert az emberek milliói között — azt megtalálná, erre a férfinak emelem én poharamat.

Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző az ünnepeit főispánnak az egyház kormányzás terén kifejtett példás működéséért esetelven üritette poharát a főispánért, a tiszántúli ev. ref. egyházkerület nevében.

K. Tóth Kálmán elárulta a főispánról, hogy a törvények nyelve között asztalán tartja és gyakran olvasgatja a törvények törvényét, a könyvek könyvét is a bibliát, az egyszerű lelkészek méltán tekinthetik e világi főurat kártyáknak, főuri predikátornak s méltán megilleti őt a „nagyiszteletű“ főispán czim, mert ép úgy ösmeri az egyházi közigazgatás minden oldalát, akár egy jubiláns esperes. Az egyházat forrón szerető főura üriti poharát.

Benkő Lajos nánási lelkész után dr. Kovács Sándor akadémiai igazgató a debreczeni főiskola nevében, — dr. Kóla János kir. tanácsos az ügyvédi kamara nevében, mint az igazság barátját ülteti.

Ezután dr. Könyves Tóth Mihály felolvassa a főispánhoz érkezett üdvözlő leveleket és táviratokat; ezek között Hieronymi belügyminisztertől, gr. Zichy Gézától, Szeremley Józseftől, Beniczky Gábortól, Kiss Áron püspöktől, Szabó János esperestől, gróf Dégenfeld Gusztávtól stb.

Felköszöntöket mondtak még a főispánra Szűcs Mihály tanár mint jeles gazdára, Eötvös Károly Lajos, Joó István, dr. Medve Kálmán a hölgyek nevében, akikkel több téren együtt munkálja a közérdeket az ünnepeit, — Koszorus Lajos úgy emelt ezután poharát a főispánra mint a ki nem csak a nőket kikire Dr. Medve Kálmán hivatkozott, de a hazának és trónnak legközvetlenebb védőit, a jelen lévő katonai tiszteteket is meghódította; Kertész Mihály a függetlenségi párt elnöke Debreczen polgársága nevében üdvözlő szívéből kívánja, hogy Isten sokáig éltesse hazánk, városunk javára, boldogítására; — Serli Ede az az Iparoskör nevében.

Közben Kovács Lajos tanár felköszöntötte Joó Istvánt a főispán volt nevelőjét.

Kitünő hangulat és nagy hőség ömlött el a teremben. A társaság egy része még 6 óraker is koczingatott Rácz Károly zenéje mellett.

Üdvözlő táviratok és levelek.

Gróf Dégenfeld József főispánhoz tegnap számos üdvözlő távirat és levél érkezett; néhányat szöszszerint közlünk:

2191. szám.

Eln.

Méltóságos Ur!

Folyó hó 14-én lesz a tizedik évfordulója annak, hogy ő Császári és Apostoli Királyi Felsége Méltóságodat főispáni állásra legkegyelmesebben kinevezvén, főispáni állását ez idő óta viseli.

Ezen alkalomból Méltóságodat őszinte szívből legmelegebben üdvözlöm és midőn a fáradhatatlan buzgalommal és önzetlen odaadással teljesített önfeláldozó szolgálataiért köszönetet mondok egy-szersmind azon benső kívánságomnak adok kifejezést, hogy a közjó — ugyanint a kormányzatára bizott törvényhatóságok érdekeinek előmozdítására irányuló eredménydus és hazafias működését törhetetlen erővel és egészségben még hosszasan folytassassa.

Fogadja Méltóságod kiváló tisztelettem nyilvánítását.

Budapesten, 1893. évi június hó 11-én.

Hieronymi.

Bártfa fürdő.

A jubiláló főispán urnak tiszteletteljes üdvözlőnként küldjük s áldást kívánunk a bártfai fürdőből.

Kiss Áron, püspök.

Némethy Lajos, lelkész.

Pécska.

Jubileuma alkalmából tisztelettel üdvözlö

Wolafka,

v. püspök, prépost.

Hadház.

Menetelem legjobb akaratom mellett is lehetetlen lévén, ez uton kívánok a jubiléumnak hosszú életet; adja Isten, hogy még számos évekig üdvözölhesse a megye közigazgatása élén jelenlegi kitünő főispánját.

Gróf Dégenfeld Gusztáv.

Tátrafüred, jul. 8. 1893.

Kedves alispán Ur!

A mi kedves főispánunk ünnepi lakomáján ugyan személyesen részt nem vehetek, de szívvel és lélekkel ott vagyok. Kérem jelentse neki üdv- és szerencse kívánataimat.

Igaz hiva és barátja,

gr. Zichy Géza

Méltóságos Főispán ur!

Fogadja tőlem kegyteljesen, a jó Istenhez buzgó szívből emelt azon könyörgésemet, hogy kísérje továbbra is, egész-n az élet végéig, testi és lelki áldás méltóságodnak igazán közhasznú, életét és működését.

Áldja meg az Isten, édes, kedves családja mindegyik tagját is.

Hazaifui mély tisztelettel s vallásos jóindulattal ajánlott szíves tiszteletje

Debreczen, 1893. július 9.

Könyves Tóth Mihály

84 éves elaggott debreczeni lelképásztor.

A mai nap alkalmából fogadja számos tisztelői között a mi legbensőbb üdvözlőnként.

Szabó János,

gróf Ráday Gedeon.

Táviratok és levelek érkeztek Szeremley József esperestől, a p-ladányi vöröskereszt egyleti fióktól, depr. aut. orth. izr. hitközségtől, az alsó szabolcsi hajduvidéki ref. egyh. megyei tanító gyámintézet elnökségétől, Veszprémy Zoltántól, ifj. Lengyel Imrétől, Lipovniczky Imrétől, Adler Farkastól, Oláh Károlytól, Steinfeld Antaltól, dr. Balkányi Miklóstól, Szalay Jánostól, dr. Nagy Lajostól stb.

A debreczeni autonóm orthodox izraelita hitközség a következő üdvözlő feliratot intézte gróf Dégenfeld József főispán uró méltóságához főispánságának tizedik évfordulója alkalmából: Méltóságos Főispán Ur! Folyó 1893. évi július 10-én, Méltóságod főispánságának tizedik évfordulóján, nem késünk Méltóságod iránti szeretetünknek és hálánknak kifejezést adni, és szeretettel nemes városunk javára és üd-

vére ti z év óta folytatott közhasznú munkássága alkalmából mélyen átértett szerecs-kívánatainkat Méltóságodnak tolmácsolni. A szívünkre áradt örömrzés annál élékebb, mert Méltóságodnak a köjóra irányuló nemes törekvései kiterjednek városunk minden polgárára valás-különbség nélkül egyaránt. Nekünk különös okunk van Méltóságodnak a hála adóját leróvni, mert autonóm orthodox izraelita hitközségünk reputációját és Kouzolidálását Méltóságod nemes jóságának köszönheti. — A midőn tehát ezen örömnapon az élet urához esedezünk, hogy áldja meg hosszú élettel és koronázza boldogsággal, hogy még soká szemlélhesse odaadó nemes törekvéseinek gyümölcseit, mély tisztelettel kérjük Méltóságodat, hogy szeretetünknek és hálánknak szívéből eredő nyilvánulását kegyesen fogadni méltóztassék, maradván mély tisztelettel: Debreczen, az aut. orth. izr. hitközség képviselőtestületének 1893. évi július 2-án tartott üléséből. Méltóságodnak alázatos szolgálói a debreczeni aut. orth. izr. hitközség nevében: Schwarcz József, elnök, Klein Miksa, alelnök, Lippe Ármán, jegyző.

Helyi hírek.

— **Forróság, kánikulai hőség.** — ez a helyzet signaturája. S míg a határban a búza és általában a gabona jó közepes termést ígér, a mi eléggé kárpótolja a gazdát a maga veritékes munkájáért. De hová legyünk mi, a kiket nem hűsít árnyas lomb s homlokunkat nem érinti hűs, harmatos vadon virág koszorúja, a fürdőbe is legfőljebb a feleségünket küldhetjük el — a magunk üdülésére? Nos, mi szidjuk a nyarat hőséget, a mint szidtuk a telet a hidegeért. De hát nem lehet mindenki vigán dudáló portugál, akinek mindegy „Május a vagy December hó!”

— **Állandó bonne-seminarium.** A művelt jó módu családok kebelében való kisednevelés érdekében, főként pedig a külföldi bonne-oknak a magyar családok köréből való lehető kiszorítása céljából Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő a mult iskolai évben a debreczeni dajkáképző tanfolyammal kapcsolatban kísérletet tett egy bonne képző tanfolyammal. Maga a közoktatási miniszter élénk érdeklődéssel kísérte az új intézménnyel tett próbát s most hogy hallgatói jeles eredménnyel vizsgáztak, jóváhagyólag tudomásul vette a jövő tanévtől kezdve állandósítandó bonne-seminarium szervezetét s megengedte, hogy ép úgy mint a dajkaképző tanfolyam, ez is érvényes bizonyítványokat osztogathasson. Ez első ily nemű intézet hazánkban.

— **Trachoma az árvaházban.** Dr. Feuer Náthán közegészségügyi felügyelő, akit pénteken a belügyminiszter küldött Debreczenbe, megvizsgálta a nőegyleti árvaházban a kórházban lévő növendékeket s valamennyi szeméjét trachomának találta. A miniszter kiküldötte úgy intézkedett, hogy a már meggyógyult árvák ne magánosoknál, hanem az árvaházban helyeztesenek el, — mert e betegségeknek gyakori a visszaesés s ezek továbbra is a közkórház szemészeti osztályának vezetője felügyelete alatt legyenek. — Feuer véleménye szerint még a gyengébb esetek is 1—2 hó alatt gyógyulnak meg. — A miniszteri kiküldött már elutazott.

— **Az iparos ifjuság önképző és betegsegélyező egylete** tegnap d. e. 10 óraker tartotta közgyűlését az egylet hatvan utcai helyiségében, melynek tárgya: az egylet másfél évi működéséről szóló jelentések, a leltár, a mérleg felolvasása és az új választások megejtése volt. A közgyűlés lefolyása a következő volt: Elnök Tóth Kálmán üdvözlő a szép számmal egybegyűlt tagokat és a gyűlést, mivel az határozat képes ezennel megnyitja. Titkár dr. Márton Kálmán felolvassa a kör 1 1/2 évi működéséről szóló jelentését, bemutatja továbbá a leltárt, az évi mérleget és a jövő évi költség előirányzatot. A közgyűlés egyhangu-

lag elfogadta. Elnök jelenti, hogy az évi mérleg készítése, a leltár összeállítása stb. ez mindaz ő kezdeményezése folytán történt meg, kéri a közgyűlést, hogy ezt a rendszert, t. i. hogy minden évben mérleg, leltár készíttessék, továbbra is tartsa meg, mert ezután nem fognak oly esetek előjönni, mint most is, hogy t. i. többen jönnek hozzá kérdezősködni, hogy mi történt az ő alapítványukkal. Jelenti továbbá, hogy az egyesület most már 2 részből áll, azaz az önképző és a betegsegélyező egyesületből és örömmel constatálja, hogy a betegsegélyező egyesület, mely még csak 3 hó óta áll fenn, sikeresen működik. A közgyűlés mindezeket nagy lelkesedéssel tudomásul vette és helyben hagyta. Ezután következett a határozat arra nézve, hogy a tagsági díjak mennyiben állapíttassanak meg, az egyesület elnök azon indítványát, hogy a díjak 20 krban állapíttassanak meg, egyhangulag elfogadta. Elnök kéri a tagokat, hogy a gyűjtővekre, melyeket ki fog bocsátani, mindenki írjon alá valamit, mivel az egyesület helyisége egészen ujonnan van berendezve, a kiadástemesen emelkedett és ezen a gyűjtések által mégis megtakarít magának az egyesület valami keveset. Gyenge Lajos 1 frtot — mint a legelső adományt lefizetett, melyet az egyesület nagy tetszéssel fogadott. Elnök kéri ezután a tisztikar felmentését, mi meg is adatik. — Ezután következtek a választások. A tisztviselőket a tagok mind egyhangulag választották meg. Elnök lett ismét Tóth Kálmán, első alelnök: Vetessy Béla, második alelnök: Bornyász József első titkár: Dr. Márton Kálmán második titkár: Friedmanszki Rezső, pénztárnok: Szedlák József, ki egyszersmind ideiglenesen a betegsegélyező egyesület pénztárnoka is, jegyző: ifj. Kostya János, gazda és háznagy: Zavilla János könyvtárnok: Kiss József, segéd könyvtárnok: Vosztoray Lajos; választmányi tagok lettek: Huber József, Serli Ede, Lencsés Nagy Bálint, Kerekes Albert, Acs Imre, Riesz Henrik, Szalay István, Nagy János, Papp János, Friedmann Márton, Ökrös László, Véczi György, Bay László, Vilvert József, Prenovszky András, Szilvássy Károly, Szász Lajos, Szilágyi Kálmán, Vértési Gyula és Vértési Sándor. Számvizsgálók lettek: Irányi Béla és Stern Győző. Több tárgy nem lévén, a közgyűlés lelkes éljenzések közt oszlott szét. Az egyesület tagjai t. hó 23-án az egyesület helyiségében tánczcai egybekötött ismerkedési estélyt rendeznek.

— **A brazíliai** A „yorki herceg esküvőjére kellett volna elmennem“ — szökött az érdekes ifjú, az épen ily érdekes fiatal delnőhöz — „de Nagysádnak a jourjait elébe teszem trónörökös barátom meghívásának. Egészen a jour akar előtte állani, fejező be szavait, a ma már nem szokatlan, finom mosolyok egyikeivel.

Az érdekes fiatalur, a ki így ennyire elhaugyagolta westminsteri barátait, a múlt napokban érkezett Debreczenbe, s az a szencsége velt, hogy bemutatott városunk egyik épp annyi bájjal, mint hozományyval rendelkező delnőjének.

— „A brazíliai császár hadsegéde“, — hangzott a bemutatás és csakhamar oda fejtődtek a dolgok, hogy a hadsegéd ur arra a meggyőződésre jutott, miszerint nem csupán Braziliában, de Debreczenben is vannak — aranybányák. A szivekben csak úgy, mint a Wertheim-cassákban.

„A brazíliai császár hadsegéde“ el volt látva okmányokkal s egymást érték nála a jószágos ex-fejedelem táviratai s mikor megjött a yorki herceg menyegzői meghívása és azután az elmaradás felett való távirati sajnálkozás, a bájos özvegy annyira meg volt győződve lovagjának előkelősége felől, hogy már az eljegyzés napja felől tanácskozottak.

De hát — éneklé a jó sackingeni trombitás — „es wär zu schön gewesen“, mert a lovag (a mint a brazíliaiánál már szokás) egy szép napon odább állott. Mért? Azért, mert már másnap érkezett egy körözvény, a mely egészen más színben tünteti fel a derék brazi-

liait, don Pedro császár hadsegédét és a Yorki herceget debreczeni jó barátját.

A brazíliai hadsegéd ur megszökött, mielőtt — és ez a szerencse — jobban kiaknázhatta volna a debreczeni arany bányákat!

— **Utazó művész pár.** Zilahy Gyula, a nemzeti színház kedvelt ifjú művésze, nejevel, Singhoffer Vilma urból, az országos zeneakadémia ének-osztályának végzett tagjával, tegnap Debreczenbe érkezett. Jelen voltak a gróf Dégenfeld főispán jubiláris lakomáján, melyet az „Arany Bika“ szálló egyik páholyából szemlélték. A művész és neje, kik most művészi köruton vannak Gabányi Árpád nemzeti színházi taggal, e hó 22-én térnek vissza Debreczenbe s a „Dobos pavillon“-ban művész estélyt rendeznek, 1 frt belépti díj mellett. Ez alkalommal színházunk egykor oly kedves „Zsálya“-je monológokat szaval, Zilahiné pedig — a Hitesy Lajos tanár zongora kísérete mellett — ének számokat fog előadni.

— **Lövészet.** A július hó 9-én tartott lövészet alkalmával díjat nyertek; legjobb szökött lövéssel ifj. Barsay Miklós, legjobb mély lövéssel Fürst Ödön, legtöbb körlovéssel Baum Miksa.

— **A debreczeni szintársulat** együtt levő része jelenleg Nagy Károlyban működik. Az elsőrendű tagok nagyobb része két-három hónapos nyári szünidejét élvezi s csupán M. Szigeten esat akoznak a társulat zöméhez, néhányan pedig, mint Somlóné Csiky László, Rózsahegy és még többen egyenesen Debreczenbe jönnek. A nyiregyháziak és nagykarolyiak tehát nem ösmerik az egész társulatot, bár így is kedvelték és mindaddig kellő pártolásban részesítették. Tiszai igazgató nejevel, Ellinger Ilonával Debreczenben időznek, itt már lakást is béreltek s folynak a jövő sason előkészületei.

— **Tolvaj szarka.** Sebők Mihály 2871. sz. a. lakó szatócstól Borsi János nevű ismert csavargó már régebben ellopott egy arany gyűrűt. Se ők mindig vigyázta hol láthatná meg az ő emberét? Végre tegnap délután a nagyerdőre vezető fasorban felfedezte az ipsét s előszólítva egy rendőrt bekísértette. A kapitányi hivatalban tetét beírta; átadták a kir. ügyészségnek.

— **Évzáró vizsga az Ohaton.** Debreczen város ohati iskoláiban a múlt hét végén tartattak meg az évzáró vizsgák, melyeken jelen voltak a tanács képviselőiben, illetőleg a községi iskolások részéről Körner Adolf tanácsnok, Medgyaszay Miklós jegyző, Farkas Albert iskola-gondnok; továbbá Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő; Fried Emil, Fried Leó és Dávid bérlők. A növendékek általában véve jó vizsgát tettek. A jeles tanulók között való kiosztás végett a tanács 60 ezüst koronát adott, a bérlők és egyesek is osztottak ki jutalmakat. Szombaton volt a pallagi állami elemi iskola első évzáró vizsgája, mely feltűnő jó eredménnyel folyt le. A kir. tanfelügyelő itt is jelen volt.

— **A depr. ev. ref. egyház tanácsa** termébe e hó 12-ikén d. u. 3 órakor gazdasági ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

— **Meglopott kocsis.** Egymást érik annak hírei, hogy szegény emberek összekuporgatnak bizonyos összegecskét és mivel — takarékpénztári gyűmölcsözés helyett inkább maguknál tartják s lakásukban duggatják: a pénzt tőlük rendszeren ellopják. Így járt tegnap Hobol András kocsis, a ki szolgálatának hosszú ideje alatt összekuporgatott vagy 100 forintot. Ennek az öröme tegnapelőtt es elhatározta, hogy néhány pohár sörrel megfogja magát jutalmazni. Minthogy pedig az ilyen dolog igazán csak társaságban eshetik meg, elhívta magával egyik barátját is. „A sör után mindég jó a bor“ vélekedtek mind a ketten s ezt hajtozatták hajnali 2 óráig, a mikor megéhezve, egy utcai virslis portékájából 3-3 párt magukhoz vettek. A mint ezért fietésre került a sor, Hobol András nem találta tárczáját, melyet még kevéssel azelőtt megnézett. Keresték aztán erősen a tárczát, a rendőrök megkobozták őt magát, a barátját és a virslit, de a pénz — mintha a föld nyelte volna el — nem volt sehol. Ma a kapitány előtt meggyőződve a keresés sikertelenségéről lemondólag felsőhajtott: „Hej pedig de sokat pucoltam érte, — na de majd ad az Isten!“

— **Vallástanodai vizsga.** A debreczeni autonóm orthodox irzaelita hitközség főabbija: főt. Szofer Zsigmond által alapított helybeli orth. izr. hitközségi „talmud tórah“ vallástanodában a t. hó 9-én tartott zár vizsga fényes sikerrel végződött. Czélja ezen közhasznú kulturális intézetnek a városban létező különböző iskolákba járó orth. izr. vallású tanulókat a vallástan, talmud és héber tantárgyakban alaposan és gyökeresen taníttatni. Örömlükre szolgál constatálni, hogy főt. Szofer Zsigmond főabbia, továbbá Kupfer József, Fülöp Mór és Kohn Sámuel dicséretes tevékenységet fejtettek ki ezen szent cél elérésére. Igen szép az, hogy gyümölcseink nem csak a világi ismeretekre, hanem a hazafias szellem világlátása mellett a vallásban is alaposan taníttattak. L.

— **Arany medallion.** Daróczi Bálint cigány egy arany medalliont talált arégi „Európa“ kávéház kisvárad-utcai helyisége előtt. Nem tartotta magát becsületes megtalálónak, — mert azonnal hozzálátott, hogy valami módon értékesítse a kis jószágot. A Tisza-ház melletti ócskás zugban próbálta eladni, de mindjárt rajtavesztett s a rendőrség kezébe került. Elmondta hol találta a medalliont, s miután nem „rovott előéletű“ szabaddalra helyezték. Az ékszer 5-6 frt értékű; tulajdonosa átveheti az I-ső kerületi kapitányságnál.

x **Az izr. szülők figyelmébe.** Alulírottak az izr. fiúiskola mind a négy osztályba járó fiúk számára naponként 9-11-ig privát oktatást tartanak hol minden tantárgyból oktatást nyerne azon közép iskolai tanulóknak pedig, kik valamely tantárgyból elégtelen tanjegyet kaptak, pótvizsgára előkészítettnek. Jelentkezhetni naponként 9-11-ig az izrael iskolában. Kohut Mór és Lippe József tanítóknál.

Táviratok.

(A „Debreczeni Ellenőr“ s. tudósítójától.)

Érk. d. u. 3 ó. 15 perczkor.

Az oláh konferencia

A Tribuna szerint az oláh konferencia t. hó 23-án lesz.

Bismark nyilatkozik.

Bismark herceg egy újságíró előtt érdekesen nyilatkozott. Szerinte a hadsereg létszámának emése szükségtelen. A népeket csak abszolút kormányformával lehet kormányozni. A szociálistákat pedig mint a patkányokat ki kell itani.

Kolera Magyarországon.

Deesen óriási az izgatottság. Tegnap megint hat kolera gyanus betegedés és három halálset fordult elő. Átvész bizottság megalakult. Budapestre miniszteri biztosért sürgönyöztek.

Véres összeütközés a fővárosban.

Tegnap éjjel Budapesten a város ligetben a bakák összeveszttek a rendőrökkel, a kik két hadfit beszorítottak a czirkuszba. Erre 30-40 baka segítségükre sietett, a czirkusz kapuját bedöntötték s véres összeütközés támadt rendőrök és katonák között. Mindkét részről sok a sebesült.

Pestmegye és a főrendiház reformja.

Az ország első vármegyéje mai közgyűlésén elfogadta Debreczen város indítványát a főrendiház reformja tárgyában s felírta a kormányhoz és országgyűléshez.

Palitzin tábornok holt teste.

Palitzin tábornok exhumálása Munkácson jul. 15-én lesz. Jelen lesz az ezredes unokaöccse Palitzin tábornok Varsóból egy orosz katonai küldöttséggel. Diszörségül kivonul Ungvárról egy közös hadseregbeli tábornok és egy ezredes vezénylete alatt egy közös század zenével és egy honvédd zászlóalj.

Érték tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1893. július 9-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	—	—	115.65	116.15
vasuti beruházási kötvény 4 1/2%	—	—	122.—	125.50
„ koronajáradék 4%	—	—	94.65	95.15
„ regále váltásági kötvény 4 1/2%	—	—	100.75	101.50

Osztrák aranyjárdék 4% — — —	118.—	118.25
Egységes állam kötvény 4 ¹ / ₁₀ % — —	97.75	98.25
Tisza-szegedi 4%-os nyeremény-sorsjegy	142.50	143.50

Résztvények:

Magyar hitelbank részvény — — —	412.—	412.50
Osztrák hitelrészvény — — —	337.30	337.50
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	115.50	115.75

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	128.—	129.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3 ¹ / ₁₀ %-os —	115.—	116.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy — — —	12.75	13.25
Osztrák " " " " — — —	19.25	19.75
Olasz " " " " — — —	13.50	14.—
Bazilika sorsjegy — — — — —	9.10	9.50
Jó-sziv " " " " — — — — —	3.10	3.40

Pénzjegyek:

Cs. és kir. arany — — — — —	5.75	5.80
20 márkás arany — — — — —	12.10	12.14
20 frankos arany (Napoleon d'or) — —	9.81	9.85
Sovereigns — — — — —	12.33	12.38

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.

Július hó 8. Hizott sertés árak:
I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgon felüli súlyban) 42—43 krig. Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm súlyban 42—43 krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli súlyban) 44.5—45.5 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 kilogramm súlyban 44.5—45.5 krig. — Fiatal könnyű (páronkint 250 klg. terjedő súlyban) 44—45 krig. **II. Magyar szedett:** Nehéz (páronkint 280 klg. felüli súlyban) 42—43 krig. — Közép (páronkint 220—280 klg. súlyban) 43—44 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő súlyban) 43—44.5 krig.

A Vedresék nagy ebédje.

— ELBESZÉLÉS. —

Irta: Vértesi Arnold. 4

(Folytatás.)

II.

— Kilencz forint egy hónapra! Isten ellen való véték, hogy egy cseléd annyit mer kérni!

De csak azután kezdődött még igazán a ajajveszélés, mikor a szakácsné már beállt. Zsir, vaj, liszt, tojás, minden kevés volt annak a szemtelennek, „mit az asszonya kiadott. — Olyan pazarlást vitt az végbe, hogy Vedresné elszörnyedve csapta össze a két kezét. Uszni szeretett volna az a zsirban s a tejjel úgy bánt, mintha víz volna. A kétségbeesett úri asszony kezeit tördelte. Hisz így tönkre kell jutni!

Hozzá még az a folytonos félelem és leskelődés, hogy nem dug-e el valamit? Nem, ezt nem lehet kiállni.

Harmadnap elküldték a szakácsnét, fogadtak másikat. Azzal újra kezdődött a baj. Megint csak a pazarlás, lopás, feleselés. Megint újat fogadtak. De a veszedelem mindegyre növekedett, minden újabb, még gonoszabb lett, mint az előtte való. Egy ujdonatuj lábas elveszett a konyhából s a mandulás kifliből nyolcz darabot a cselédágyban talált meg Vedresné a párna alá dugva.

Lett ebből aztán rettenetes háború. A szakácsné gorombán visszafelt Vedresné azt ígerte, hogy ha miudjárt el nem hallgat, hát majd meglátja... A szakácsné csak azért sem hallgatott el. Szeretné ő azt látni. Arra Vedresné beszaladt az uráért a szobába. Vedres ur kijött s pipaszárral végig húzta a nyelvet vászoncselédén.

Azután következett a rendőrség. A szakácsné panaszt tett a kapitány urnál. Súlyos testi sértés. Egy rendőr elhozta a hivatalos idézést. Vedres ur, aki máskor igen szelíd, báránytermészetű ember szokott lenni, erre a sok bosszúságra elvesztette a türelmét s valami olyat mondott, a miből a hivatalos tekintély megsértését s erőszakos elleszegülést lehetett konstatálni. Újabb idézés. Kihallgatás. A rendőrkapitány fenyegetőzött, hogy az ügyet átteszi a bírósághoz.

Sok bocsánatkérés után végre kimászott Vedres ur ebből a hinárból; de a szomszédságban, ahol hire futott, hogy valami bajba keveredett a rendőrséggel s már kétszer is jártak nála idéző levéllel, mindenfeléről kezdtek sut-

togni: vajjon mi lebet az oka? Egyik-más k fejét csóválta: különös! Mások komoly ráncokba szedték homlokukat: hja, kérem! De valamennyien megegyeztek abban, hogy nem zörög a haraszt, ha nem fujja a szél.

Vedres urnak legkisebb sejtelve sem volt arról, hogy miért huzódozik tőle egyik vagy másik ismerőse. Eleinte észre sem vette; később azt vélte, neheztelnek azok, a kiket nem hívott meg ebédre. De édes Istenem! mit csináljon, mikor kiszámították a feleségével, hogy csak tizenhat ember fér el az összerakott asztalnál s máris tizennyolczat hittak meg!

A következő héten már huszonegyre szaporodott föl a meghívottak száma s még mindig vannak tekintélyes, befolyásos férfiak, kiket meg kellene híni. Az asszony kétségbeesik, de sem az idősb. sem az ifjabb Vedres József ur nem tudja, hogyan segítsen a dolgon. Teljes lehetetlenség még több embert elhelyezni. Így is csak az a reménységük, hogy egyen hány ember talán megbetegszik addig s a jó isten ilyen módon segít rajtuk.

— Csak a főispánnak jusson elég tágas hely — sopánkodék Vedresné, a kinek minden gondja oda irányul, hogy a méltóságos ur jól érezze magát nálók.

Már kérdezősködött is a méltóságos urnak kedvencz ételéről. Azt mondják, legjobban szereti a káposztás rétest. No az olyan lesz, hogy a király is megeheti. A kacsa peccenyével sem vall szégyent, azt tudja Vedresné. Hanem már a mi a malacz pörköltet illeti, arra nézve aggodalmi vannak, főképp ilyen nyári melegben. Vajjon nem a Kis Istvánné fífkája e ez? Vajjon nem azért mondta-e, hogy majd kinevessék, mint olyan asszonyt, a k' azt sem tudja, mit ilik olyan urnak, mint a gróf főispán föltálatni!

— Mit gondolsz, Józsi? — kérdezi a férjét.

De attól nem lehet választ kapni, az csak azon aggódik, hogy ki ne süljön valamiképp idő előtt, hogyan hallgatta el ő az igazságot. Mindannyiszor elpirul és szívszorongás környékezi, valahányszor szóba kerül a főispán neve.

Ha csak egyszer a szeme közé nézett volna ilyenkor a felesége, rögtön rájött volna a valóságra s nem kellett volna annyit tüprengenie az ételek miatt, hogy melyiket szereti, melyiket nem szereti ő méltósága.

Hálnak minden esetre lenni kell, tatár mártással, úri ebéd nem lehet hideg hal nélkül; de ha már annyi pénzt fizetnek a szakácsnéknak, hát csinálja azt is a szakácsné. — A legujabb szakácsné vállalkozik rá, megcsinálja ő, csak tessék meghozatni a halat Budapestről.

Akkor végig futottak Vedresék budapesti ismerőseik névsorán: vajjon kit kellene arra föl-kérni, hogy vegye meg és küldje el a halat? Végre megállapodtak — Vedres urnak egy régi, nagyon kedves barátjában, egy nőtlen öreg számtanácsosban. Az ért hozzá, az mindféle banketten ott van.

Budapest messze esik, nem hallák Vedresék Vámoson, hogy szidja őket az öreg számtanácsos.

Az ördög bujt beléjük, hogy ilyen komissiót biznak rá! Csak nem gondolják, hogy ő maga megy majd a halpiacra?

— Menjén Péter, vegye meg azt a ménkü halat.

A hivatal szolga elment, megvette, postára is adatta; de Vedresék elszörnyedtek otthon, milyen drága!

Hogyné lett volna drága, mikor a hivatal-szolga a fáradsága díját is bele számította s ki tehet arról, hogy e modern gondolkozású férfi, azon elismert kögazdasági elv alapján hogy az idő pénz, a saját fáradságát még többre becsülte, mint azt a hitvány halat?

No de már akármilyen drága volt, csak legalább ne volna bűdös. Meg is irták a jó barátok. Az a csipős levélre még csipősebben fellet. Vedresné tüzelt:

— Hát magunkon hagyjuk ezt száradni? Nem hagyják. Az asszony addig ingerelte a férjét, hogy az elkecsereedett ember végre egy goromba levéllel úgy szétszakította a régi barátság lánczát, hogy az többé soha egybe nem forrt

(Folyt. köv.)

Apró-cseprő.

* **Félelem.** Egy hirneves állatszeditőtől kérdik:

— Ugyebár nagyon félt, mikor először lépett be az oroszlanokhoz meg a tigrisekhez?

— Meghiszem azt!

— Ah be is vallja? ...

— No tudja, nem csoda ha félttem. Azt modták, hogy a vadállatoknak sok a bolhájuk.

* **Furcsa lehet.** Apró hirdetés: Egy külön tejáratu hónapos ágy kiadandó. Czim a kiadóhivatalban.

* **Toldás.** Pletykásné dicseri egy szomszédnőjét:

— Oh, ez a Nagyné áldott jó lélek...

Mikor valami szerencsétlenség, tüzvész, árvíz van, teli marokkal adja a pénzt a szegényeknek... mekkora marka van!

*

Egy szempillantásnál mi rövidebb?

Ember barátom, a te életed,

Rohanva jó az idő s elrohan,

Egy kezében bőlesöd pályája van

S másikkban koporsóóra szemfödél;

Kevély ember, miben kevélykedel?

Petöfi Sándor.

*

Rendetlenség a szerencsétlen ég anyja; elrontja az embert és kiszáritja a földet; általa apadnak ki a természet forrásai. S trónoljon bár a rendetlenség egy ha'om aranyon, mind elpazarolná s elkerülhetlen szerencsétlenség járna a nyomában. Az egoista hiába épít saját ügyességére és jártasságára, hogy a rendetlenség végzetes következményét kikerülje.

Mirabeau

Mi keveset érnek az iskolák tudományai, ha nem járulnak ahhoz, hogy magunk az életben javítsuk és nemesítsük!

Lucia u.

*

* **Zsidók gyűlése Magyarországon.** Hogy Nagyidán valamikor a cigányok országgyűlést tartottak, minden magyar ember előtt ismeretes, de hogy 343 évvel ezelőtt a zaidó-ág is tanácslozásra gyűlt egybe Abauj vármegyének Nagyida községébe, azt bizonyára nagyon kevesen tudják. Abban az időben egy Brett nevű angol író utazott Magyarországon és ő látta volna azt a zsidógyűlést, melyről száznegyven évvel később Molnár István Könyvesháza a következőkben emlékezett meg: „1650-dik esztendőben Abauj vármegyében levő Nagyida helységhez háromszáz zsidó Mester a vagy Rabin számtalan egyéb Zsidósággal gyülekezett össze a sátrók alá. Az említett Zsidóság Európának és Ázsiának különbféle tartományából tuzamodott össze Spanyol, Olasz, Francia és egyéb Országból. A fő és Vezér Rabinus Zakariás nevet viselt; tanakodtak a Messiás eljöveteléről. Hét nap tartott a gyűlés! akkorra elérkezik Keresztény hat Pap Rómából ezek megmutaták nyilvánosságokon: hogy a Krisztus Jézus igaz Messiás. És így elbomlott a Gyűlés, mind eltakaródtak.“ — „Abban akadok itt meg — mondja Molnár — hogy Hazánk Történetének írójában nem emlékezem, hogy ezen Gyűlésről valamit olvastam volna.

Debreczeni ingatlanok forgalma, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságul f. évi június 24-től július 8-ig. 1. Veres Jánosné Ludmann Juliánna veszi, férje bárany utca 2398 sz. háza ondódi is új földé fele részét ajándékozás czimen 2000 frt. értékben. 2. Baranyi Károlyné Dancsi Ida veszi, Csizsár József sarok utca 596 sz. házát 800 frtért. 3. Kállai Sándor veszi, Szabó István kis hegyesi tanya birtokát 14000 frtért. 4. Juhász Balint és neje Hüse Juliánna veszik, Juhász Péter és neje Szeifert Erzsébet kertész utca 1186 sz. háza fele részét 300 frtért. 5. Fekete Imre veszi Balogh Ferencz téglás kerti szőlőjét 440 frtért.

6. Hatházi Gábor és neje Farkas Sára veszik, Lókodi Bálint és neje Jách Erzsébet varga kerti szőlőjét 712 frtért. 7. Szőke Sándor és neje Kancza Eszter veszik, Vincze József nyílt utca 3072 sz. házat 1070 frtért. 8. Szabó Imre veszi Takács Sándor és neje Busi Sára sarok utca 593 sz. háza ondódi földével 3500 frtért. 9. Jách Ferenczné Kovács Zsuzsanna veszi, férje szőlőjét 400 frtért. 10. Matolcsi István és neje Hricsovinyi Rozália veszik, Mórész András majorsági földé egyrészt 295 frtért. A debreczeni izraelita hitközség veszi, özv. Reisz Antalné Fülöp Juliánna kis új utca 1725 sz. házat ondódi földével 12000 frtért. 12. Szigyártó János és neje Kántor Eszter veszik, Pokoli Józsefné Kozma Amália késes utca 3539 sz. házat 1600 frtért. 13. A debreczeni autonóm orthodox izraelita hitközség veszi, Fráter Gyula és neje Sárközy Hermin n. hatvan utca 1571 sz. háza egyrészt 3000 frtért. 14. Ujfalusi Györgyné Ladányi Erzsébet veszi, Ecsedi Józsefné Ladányi Zsuzsanna és társai liba kerti földét 300 frtért.

MENETREN D

— Ervényes 1893. május hó 1-től. —
(Egységes vasuti (zóna) idő szerint.)

Debreczenből indul:

B.-pest—N.-Várad felé (gyv)	reggel 8 ó. 40 p.
" " "	délután 12 ó. 52 p.
" " "	este*) 10 ó. 31 p.
Csak N.Várad felé	d. u. 3 ó. 40 p.
M-Sziget felé	d. u. 3 ó. 24 p.
" " "	este 7 ó. 45 p.
" " "	éjjel 3 ó. 09 p.
Kassa felé	reggel 8 ó. 45 p.
" " "	d. u. 3 ó. 35 p.
" " "	este. 7 ó. 40 p.
Büd-Szt-Mihály felé	(m. á. vasuttól reggel 5 ó. 48 p.
" " "	" " " d. u. 3 ó. 15 p.
" " "	vásártérről reggel 6 ó. 04 p.
" " "	" " " d. u. 3 ó. 30 p.
Füzes-Abony-felé	(m. á. vasuttól reggel 5 ó. 05 p.
" " "	" " " d. u. 3 ó. 50 p.
" " "	vásártérről reggel 5 ó. 18 p.
" " "	" " " d. u. 4 ó. 04 p.

Debreczenbe érkezik:

Budapest—N.-Várad felől:	éjjel**) 2 ó. 44 p.
" " "	d. u. 3 ó. 09 p.
" " "	(gy. v.) este 7 ó. 09 p.
Csak N-Várad felől:	reggel 7 ó. 42 p.
M.-Sziget felől:	reggel 7 ó. 54 p.
" " "	délután 12 ó. 29 p.
" " "	este 10 ó. 16 p.
Kassa felől	reggel 8 ó. 07 p.
" " "	délután 12 ó. 36 p.
" " "	este 7 ó. 20 p.
Büd Szt-Mihály elől	(vásártérre reggel 8 ó. 19 p.
" " "	(m. á. vasúthoz reggel 8 ó. 17 p.
" " "	(a vásártérre este 7 ó. 21 p.
" " "	(m. á. vasúthoz este 7 ó. 30 p.
" " ") vásártérre reggel 7 ó. 51 p.
Füzes-Abony-felől) m. á. vasúth. reggel 8 ó. — p.
" " ") a vásártérre d. u. 5 ó. 07 p.
" " ") a m. á. vasúth. d. u. 5 ó. 16 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

sz.v. reggel	8 ó. 25 p.
gy.v. d. u.	2 ó. 10 p.
sz.v. este	7 ó. — p.

*) Közvetlen vonat M.-Szigetről Budapestre.
**) Közvetlen vonat Budapestről M.-Szigetre.

A Kassa felé utazókra legalkalmasabb ha az este 7 óra 40 perczkor induló vonatra ülnek, a melylyel másnap reggel 6 óra 2 perczkor Kassára érkeznék:

A kis lutri húzásai.

— Julius 8. —

Budapest	19	83	8	10	71
Lincz	80	43	69	64	4
Trieszt	49	26	23	85	40

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonai” nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Arnold.

Nyilttér.

Egész selyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban,) méterenként **85 krtól 3 ft 65 krig** valamint **fekete, fehér és színes** selyemszöveteket **45 krtól 11 ft 65 krig** szállít — sima, koczkás, csikos, virágos; damaszolt minőségben (mintegy 240-féle dispositió és és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstatordulóval küldetnek. Svajczba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (2)

Valódi

angol gépszijakat, tömlőt, csepüt és kendert ajánl LUSZTIG MÓR bőr gyári-raktára Dr. Tihanyi-ház.

Egy

nagyobb helyiség fűszer, vagy hasonló üzletnek való a Széchenyi-utca elején kiadó.

Értekezhetni a kiadóhivatalban.

ELADÓ.

Egy szalon garnitúra, hálószoba-butor, egy jó karban lévő

Bösendorfer-zongora és egyéb házibutorok olcsó áron ELADÓK.

Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Mandel Eduard és társai Nyirbátor

gőzmalom, olaj, szeszgyár, szeszfinomító és szabadraktár.

T. CZ.

Sürgőnyezim: **Bóni**, Nyirbátor.

Van szerencsénk tudomására hozni, hogy egy új, nagy és a technika legújabb vívmányai szerint épült

SZESZFINOMITÓT

hoztunk üzembe és a t. cz. regálebérletűeknek, bor- szeszkereskedő és gyógyszerész uraknak mérsékeltár mellett **legjobb minőségű finomított és duplán finomított szeszszel** szolgálhatunk.

Tisztelettel

Mandel Eduard és társai.

A legmagasabb kitüntetésekben részesült és legelőkelőbb keresletnek örvendő

COGNAC

Gr. Keglevich István

Promontor

(alapítva 1882-ben)

mely gyár az osztrák-magyar monarchiában nemcsak a legrégebb, hanem a legjelentékenyebb is — eredeti töltésű palaczkokban mindenütt kapható.

Eladó méhek.

Dzierzon és közönséges kasokban,
idei anyával,
erős törzsek 24—30 kereten,
első rajok egy éves anyával
jutányos áron eladók
Debreczenben,
Herczeg Jánosnál,
az ispotályi leányiskolában.

Alólirott helyben

Vár utca 358. sz. a.

női szabó varrodát

nyitottam, a hol úgy fizetéses, mint szintén tanuló leányokat is elvállalok.
Egyszermint a n. é. közönség szives pártfogásáért is esedezem.

Tisztelettel

Perczel M. Luiza.

Pollák Samu

asfalt és cement-iparvállalat, cement-lemez és műkögyára
a magyar aszfalt részvény-társaság képviselője
DEBRECZEN.

Elvállal jótállás és legjutányosabb árak mellett:

nedves lakások, pinczehelyiségek stb. gyökeres szárazzá tételét

új építkezéseknél az alapfalaknak aszfaltréteggeli bevonását. — Továbbá: **kapubejáratok**, folyosók, terasseok stb.-nek a legjobb minőségű természetes aszfalttal való burkolását. Allandóan készít cement és mozaik lapokat,

cs. és kir. szab. hornyolt cement fedél lapokat,

különbféle szín és nagyságban. — Ajánlkozik szökőkutak, esatornázások, gép-alapozások és más betonirozások, valamint granit-terazzo készítésére. —

Raktaron tart: tűzmentes aszfalt tetőpép, aszfalt elszigetelő-lemez, színes aszfalt máz, Carbolineum és Miko onatout (gomba irtásra)

portland és román cementet.

Elfogad megrendeléseket: aszfalt tetőpép és facement-befedések, Mettlachi lapok, díszes falburkolatok (Stucko-Lusiro és Stuk marmor), és cs. és kir. szab. saját módszerű aszfalt parquette-ára, valamint minden e szakba tartozó munkálatokra. — Költségvetés ingyen és bérmentve.

Műszaki üzletvezető Debreczenben:

Gärtner Demeter ur Vásártér-sor 1863. szám.

A régi kórházzal szemben. — Ipartelep: **Ugyanott.**

DEBRECZENBEN,

Piacz- és Nagy-hatvan-utca szegletén lévő saját házam földszinti helyiségeiben berendezett

nagy vasbutorraktárban

kaphatók:

gyermek bölcsők, ágyak, kocsik, egész szobafelszerelések,

Kerti székek, asztalok és lóczák,

Világóriák vasállványból vízhatlan vászontető és oldalakkal,

Fürdő kádak minden alakban.

Jégszekrények és üveghűtők,

Horgany-fényezett szoba és konyhafelszerelések

Peronospora fecskendők az elismert legjobb rendszerben.

PORCELLÁN KÁLYHÁK és KANDALLÓK,

eredeti BUDWEISSI gyártmány, a continensen elismert első minőségben.

A szegedi műtrágyagyár részvénytársaság képviselője.

Határozott legolcsóbb árak. — Képes árlap ingyen és bérmentve.

TÓTH GYULA vasnagykereskedő
DEBRECZEN.

